

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

ရင်ဖြတ်နိုး

လိပ်ပြာလေးရဲ့စေားရာ

ဝန် : ဒီ ဟိန်း စော ၂၀၁၂

အခန်း(၁)

နှင်းစက်တွေ စိုစွတ်နေသည့် လမ်းကလေးပေါ်မှ ရွက်ခြောက် ပျော့ပျော့စိစိတွေအား ဖိနှင်းခြေလျက် မေတ္တာဘုံ တစ်လောကလုံးအား မကျေမနပ် ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ။

သူမဒေါသတွေက မဆီမဆိုင် သစ်ရွက်ခြောက်တွေဆီ စုပြုံရောက်သွားရ၏။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ အလွန်အမင်း အတ္တကြီးစွာဖြင့် နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော် ပေါင်းသင်းလာခဲ့သော ဖေဖေအပေါ်လည်း အလွန်တရာ ပြားဝပ်ကျိုးနွံလျက် ဖေဖေထားရာနေ စေရာသွားခဲ့သော ဘုံ့မေမေအား ကွာရှင်း၍ နောက်ထပ်အိမ်ထောင် ပြုလိုက်သည့် အတွက်ပင်။

ဘုံက နိုင်ငံခြားမှာ ပညာသင်နေတဲ့ ထိုသတင်းကြောင့် ပင် သူမ အလျင်အမြန်ပင် နိုင်ငံခြားကနေ မြန်မာနိုင်ငံကို ပြန်လာခဲ့သည်။ ။

"ဖေဖေ..."

"မေတ္တာဘုံဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ လိုက်ဖက်အောင် နေပြရမယ်သမီး၊ မသော်တာကို ဖေဖေ ဘယ်တုန်းကမှ သဘောမကျခဲ့ဘူး"

"အဓိပ္ပာယ် မရှိလိုက်တာ ဖေဖေရာ ... အပြစ်ကင်းစင်ပြီး မေမေထားရာနေ စေရာသွား ပြားပြားဝပ် ကျိုးနွံနေခဲ့တဲ့ သူပါ။ ဖေဖေရဲ့ ပွဲတက် မယားအဖြစ် မေမေဘယ်တုန်းကများ အခွင့်အရေး တစ်စုံတစ်ရာ

တောင်းဆို ရယူခဲ့ဖူးလို့ လဲ ... အခုလည်း မေမေ အေးအေးဆေးဆေးပဲ ..
. ဖေဖေဆန္ဒအတိုင်း ဖြည့်စွမ်းပေးပြီး ဖေဖေ အမိန့်ကို နာခံပြီး
ဘယ်ဂျောင်ကလောင်မှာ သိမ်သိမ်နပ်နပ် ပုန်းကွယ်နေထိုင်ရလဲ ပြော ...
မေမေ ဘယ်မှာ လဲ ..."

"မသိဘူး ... သူထွက်သွားတာပဲလေ၊ အားလုံးကို အဆက်အသွယ် ဖြ
တ်ပစ်တယ် ... သမီးဘုံကိုတောင်မှ လေ ..."

"အဓိပ္ပာယ် မရှိလိုက်တာ ... လုံးဝပဲ ... ကွာရှင်းခအဖြစ် ဖေဖေ
တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မပေးလိုက်ဘူးလား"

"ဘုံအမေက မယူတာလေ ... ဖေဖေ သဘောမကျတာက ဘုံမေမေ
မသော်တာရဲ့ အေးစက်တဲ့ အပြုအမူတွေ လူတောထဲမတိုး ဝင်နိုင်တာ
တွေ ဖေဖေအမိန့်ကို လိုအပ်တာထက်ပိုပြီး နာခံနေတာတွေကိုပဲ ..."

"ဖေဖေ တော်ပါတော့ ..."

ဘုံ အော်ပစ်သည် ။ နာမည်က ဘယ်လိုပဲ အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်
နေပါစေ မေတ္တာတွေ ကင်းမဲ့နေပြီလား မသိတော့ပါဘူး။

"သမီးဘုံ"

"သမီး သွားတော့မယ် ... မေမေ မရှိတဲ့ နေရာမှာ ဘုံမနေချင်ပါဘူး"

"နေရမယ်"

"သမီးကို အမိန့်မပေးပါနဲ့ "

"ဖေဖေရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သမီးက ဖေဖေအုပ်ထိန်းမှု အောက်မှာ
ပဲနေရမယ် ... ပြီးတော့ သမီးမေမေလေး ရတု ... "

"ဘာပြောတယ် ... ဖေဖေ လက်ထပ်လိုက်တဲ့ မိန်းကလေးနာမည်က

ရတု ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် ... သမီးသူငယ်ချင်း ရတုပဲလေ၊ အဲဒါကို သမီးလက်ခံရမယ် ..."

"မဖြစ်နိုင်ဘူးဖေဖေ ... ဘုံက ဘယ်လိုများ ရတုကို မိထွေးအဖြစ် လက်ခံနိုင်မလဲ ... မျက်နှာချင်းတောင် မဆိုင်ချင်ပါဘူး၊ မုန်းလိုက်တာ ရတု ... သစ္စာမဲ့လွန်းတယ် ယုတ်မာတာ ..."

"ရတုက သမီးထောက်ခံလို့ ဖေဖေကိုယ်ရေး အရာရှိလေ၊ သမီးပဲ ရတုက ရိုးသားပြီး ဆင်းရဲနွမ်းပါးပေမယ့် ကိုယ်ကျင့်တရား အရမ်းကောင်းတယ်ဆို"

"သေပစ်ချင်လိုက်တာ ... အားလုံး ရူးနေကြပြီလား၊ မေမေ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ ပျော့ညံ့ရတာလဲ ..."

"သမီးရှေ့ရေးအတွက် သော်တာ ရှောင်ပေးလိုက်တာ၊ သမီးသာ ဖေဖေအရိပ်အောက်မှာ မနေဘူးဆိုရင် သမီးမေမေဘဝ အနစ်နာခံရတာ ကျိုး ဘယ်လာနပ်တွေ့မလဲ ..."

ဖေဖေက သွေးအေးလွန်းသည် ။ မေမေ့အပေါ် သံယောဇဉ်မဲ့လွန်း၏ ။

ဘာကြောင့် လဲ ... ရတု လုပ်ရက်တယ်။ ဘုံသူငယ်ချင်း ငွေရတုက ဆင်းရဲပေမယ့် ရိုးသားသူ ဖြစ်သည် ။ ဘုံ အာမခံနိုင်၏။

ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ။ ဖေဖေ ငွေတွေနှင့် ဖြားယောင်း သွေးဆောင်လို့ ပဲ ထင်တယ်။ ဘုံနိုင်ငံခြားကို ထွက်သွားတဲ့ အချိန်တွေမှာ မေမေ ပျော့ညံ့စွာဖြင့် ဖေဖေကို မထိန်းချုပ်နိုင် အမြဲတမ်း ဖေဖေစိတ်ချမ်းသာရေး အတွက်ပဲ ဦးစားပေးနေလေသည် ။

"ရတုကို လက်ခံရမယ် သမီးဘုံရှေ့ရေးအတွက် ဖေဖေပြောတာပါ ... အမိနဲ့ မဟုတ်ဘူး နော်"

ဖေဖေက သူလုပ်ချင်တာလုပ်သူ မိသားစုကို တိုင်ပင်လေ့မရှိပေ။

"ရတုက အရမ်းထူးချွန်တယ်၊ ထက်မြက်တယ် ... ဖေဖေ အားကိုးရတယ် ... ချစ်တယ် ... "

ဘုံ လှည့်ထွက်လာခဲ့သည် ။ ခြံထဲဆင်းလာခဲ့၏။ သူမ ဖြေဖဝါးလေးနှင့် ထိတွေ့သမျှ အရာအားလုံး နင်းခြေပစ်မိသည် ။

"မေမေ ဘယ်ရောက်နေတာလဲ ... သမီးအတွက်လား ဘာဖြစ်လို့လဲ "

တစ်ခါတစ်ရံ ဖေဖေအပေါ် အလျှော့ပေးလွန်းတဲ့ မေမေ့ကို ဘုံ အားမလိုအားမရ ဖြစ်မိသည် ။

"မေမေရယ် ... ဒီလောက်တောင် နှိပ်ကွပ်နေတဲ့ ဖေဖေနဲ့ ကွာရှင်းပစ်လိုက်စမ်းပါ"

"မဖြစ်ပါဘူးအေ ... မိသားစု အပြိုကွဲမခံနိုင်ဘူး .. သမီး ဖေဖေရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ အထိအခိုက် အပွန်းအပဲ့ မခံနိုင်ပါဘူး"

မေမေ ဘယ်လိုမှ ပြောမရ။ ဖေဖေအပေါ် ငဲ့ညှာထောက်ထားလွန်းသည် ။

"တစ်နေ့ သမီးအိမ်ထောင်ကျတဲ့ အခါ သိလိမ့်မယ် ... မေမေ့ဘဝက ဘာမှ မထူးခြားပါဘူး၊ သမီးဖေဖေက ကယ်တင်စောင့်ရှောက် ပေးထားသူပဲလေ"

ဖေဖေကိုယ်တိုင်က မေမေ့ကို သိပ်ပြီးအရေးအရာ မလုပ်။ ပွဲတက်ခြံ

င်းလည်း မရှိခဲ့။

မေမေ ပြားဝပ်စွာ နေထိုင်ခဲ့ရသည် ။

"ဘုံ အရမ်းခံစားရတယ်မေမေ ... အရမ်းလည်း လွမ်းတယ်၊ မေမေ့ကို တွေ့ချင်တယ်"

ခြံထောင့်ဒန်းလေးပေါ်မှာ ဝင်ထိုင်ရင်း မေမေ့ကိုတမ်းတ လွမ်းဆွတ်မိသည် ။ မျက်ရည်တွေ ပြည့်နှက်လာ၏။ မေမေ့သတင်း အစအနပျောက်သွားတာ ဖေဖေကြောင့် လား။ လူ့လောကကြီးထဲမှာ မေမေအသက်ရှင်လျက်သား ရှိသေးရဲ့ လား။

"ရတု ... နင်က ငါ့မိထွေးလား နင်ဘာဖြစ်လို့ သစ္စာမဲ့ခဲ့ရတာလဲဟာ . .."

ငွေရတုနှင့် မေတ္တာဘုံတို့ တက္ကသိုလ်မှာ တွေ့ဆုံရင်းနှီး ခဲ့ကြသည် ။ ရတုက ဆင်းရဲနွမ်းပါးလွန်းသည် ။ ရတု ရိုးသားသူ၊ ကြိုးစားသူဘဝအတွက် ရည်မှန်းချက် ကြီးမားလွန်း၏။ ဘုံ သနားသည် ။ ဖေဖေကိုယ်ရေးအရာရှိအဖြစ် ဘုံ အာမခံပြီး ခန့်အပ်ပေးထားခဲ့သည် ။

"ရတု ငါဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ... ငါ့မေမေကရော ..."

သူမ နိုင်ငံခြားမှာ နေထိုင်ခဲ့တဲ့ အချိန်တွေမှာ ဖေဖေနှင့် မေမေ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့ကြတာပင် မသိခဲ့။ ဘာမှ လည်း မပြောခဲ့။ မေမေကိုယ်တိုင် ရေငုံနှုတ်ပိတ် နေခဲ့သည် ။

"ဘုံ အခုမှ သိရတာပါ ... တားဆီးချိန်တောင် မရခဲ့ပါဘူး၊ ဖေဖေ အရမ်းရက်စက်တယ် ..."

ဘုံရောက်လာမှ ဖေဖေက အခြေအနေကို အသိပေးခဲ့သည် ။ အတ္တကြီးလွန်း၏။ ဘုံ စိတ်ညစ်သည် ။

"မေမေရယ် ဘုံက မေမေမွေးထားတဲ့ သမီးမှ ဟုတ်ရဲ့ လား"

ဘုံမျက်နှာလေးပေါ် လက်ဝါးနှင့် အုပ်ပြီး ငိုပစ်လိုက်သည်။ ။

"အဟင့် ... ဟင့် ... အဟင့် ..."

"ဘုံ"

သူမ မော့ကြည့်တော့ ရတု။ ဘုံ သူငယ်ချင်း ငွေရတု။ မျက်နှာပြောင် တိုက်စွာ ရပ်နေသည်။ ။

"ရတု ... နင် ... နင် ဒီလောက်အထိ မျက်နှာပြောင်တိုက်ရလား၊ ငါ့ မေမေကရော နင့်ကြောင့် ငါ့ဖေဖေက မောင်းထုတ်လိုက်ပြီ မဟုတ်လား ..."

ဘုံ ဒေါသတွေက ငွေရတုဆီ ပြင်းထန်စွာ ပေါက်ကွဲကျရောက်သွား သည်။ ။

"ရတု မသိဘူး ... ဘုံမေမေက အိမ်ကထွက်သွားတယ်တဲ့ ဦးကပြော တာပဲ ..."

"နင်နဲ့ ဖေဖေက ဘယ်တုန်းကလဲ ပြောပြစမ်းပါ ... ပြောလေ"

"အမှန်အတိုင်း ပြောရမလား ... ဘုံ"

"ပြောပြပါ ..."

"ဦးက အရက်တွေမူးပြီး ရတုကို စော်ကားလိုက်တယ်လေ"

"ဘာ ..."

"အဲဒါကြောင့် ပါ... ပြီးတော့ လက်ထပ်ဖို့ အတင်းအကျပ် တောင်းဆို တယ်၊ ရတု ဘယ်လို လုပ်ရမလဲဟင် ... မှီခိုအားထားရာမရှိတဲ့ မိန်းက လေးပါ"

"နင် ထွက်သွား ..."

"ဟင်"

"ထွက်သွားတော့ ... ငါ့ဖေဖေ အနားမှာ နင်ကပ်မနေပါနဲ့ ငါ့မိထွေး အဖြစ် မနေပါနဲ့ ဟာ ..."

"မဖြစ်တော့ဘူးဘုံ ... တရားဝင် လက်ထပ်ပြီးပြီ၊ ဦးကပဲ အတင်းအ ကျပ် လက်ထပ်ယူတာပါ"

"တောက် ..."

ရတု ပြောတာတွေကို ဘုံလုံးဝ လက်မခံနိုင်ပေ။ အပိုတွေ။ နင်ကိုယ် တိုင်က သူဌေးကတော် ဖြစ်ချင်တာ နှင်ငွေမက်တာ။

"ဘုံ တောင်းပန်ပါတယ် ... ရတု ဘယ်လောက် ရိုးသားဖြူစင်တယ် ဆိုတာ ဘုံသိပါတယ် ... ဒါပေမဲ့လေ ငါ့ဘဝပဲပေါ့"

"နင် ... နင် မဟုတ်တာတွေ လာမပြောနဲ့ ၊ နင်က သူဌေးကတော် ဖြစ်ချင်လို့ ငါ့ဖေဖေကို အမိဖမ်းတာ၊ ထွက်သွား ... ထွက်သွား ... နင့်မျက်နှာကို ငါမတွေ့ချင်ဘူး"

"ဘုံကို နားလည်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ... ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ရတုတို့ ဒီလိုပဲ နေကြရမယ်"

အရာအားလုံးက ဖေဖေကြောင့် ပဲ။ ဘုံ ခံစားရလွန်းသည် ။

"မငိုပါနဲ့ ဘုံ ... အမှန်တွေပါ၊ ဦးက ရတုကို အတင်းအကျပ် လက်ထပ် ယူပြစ်လိုက်တာပါ၊ ဒါပေမဲ့ ဦးကို ရတု ချစ်မိသွားပြီ"

"မိန်းမယုတ်မ ... နင်က ချစ်စရာလား ..."

ဘုံလက်မောင်းတွေကို ဆုပ်ကိုင်တွန်းပစ်လိုက်သည် ။

"တောင်းပန်ပါတယ်"

"နင့်ကို ခွင့်မလွှတ်ဘူး၊ မုန်းတယ် ... အခု ဘုံ့မေမေ ဘယ်လိုအခြေ
အနေ ရောက်နေပြီလဲ နင်သိလား ..."

"ငါမသိဘူး ... ဦးကပြောတယ်၊ နင့်မေမေက ထွက်သွားတယ်တဲ့ ၊ စိ
တ်ညစ်ပြီး ဦးကအရက်တွေ အလွန်အကျွံ သောက်တယ်လေ ...
ငါ့ကိုခေါ်တယ် ... အဲဒီတော့လေ ..."

"တိတ်စမ်း ... ဆက်မပြောနဲ့ ၊ နင့်စကားတွေကို မယုံဘူး"

"တောင်းပန်ပါတယ်"

"ထွက်သွား ..."

ရတု ထွက်သွားသည် ။

အရမ်းလှပ ချောမောနေတဲ့ ငွေရတု။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ ဖေဖေက
မက်မောတွယ်တာ ရယူလိုမှာ သေချာ၏။

မေမေ တကယ်ပဲ ထွက်သွားတာလား။ ဖေဖေပရောဂ ကြောင့် လား
ပဲ။

မတွေးချင်တော့ဘူး။ ရွက်ကြွေတွေကို ဖိနင်းခြေပစ်သည် ။

"သမီး ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဟင် ... မေမေ့ကို တွေ့ချင်တယ်၊ ဘယ်
ရောက်နေတာလဲ"

မေမေဘယ်မှာ လဲ။ တကယ်ပဲ ထွက်သွားပေးလိုက်တာလား။ ဖေဖေ
မတရားဘူး အတ္တကြီးလွန်းသည် ။

"ဘုံ့ရယ် ... သမီးမသိပါဘူး၊ အိမ်ထောင်ရှင်မ ဘဝဆိုတာ ခက်ခဲတ
ယ်၊ ရှုပ်ထွေးတယ် ... မေမေက ရိုးသားလွန်းတာ"

မေမေ ဘယ်တော့မှ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မရှိခဲ့။ ဘာဖြစ်လို့ များ ဖေဖေ ဆန္ဒတွေ မှန်သမျှ ဖြည့်စွမ်းပေးခဲ့သည်။ ။

"ဖေဖေကို ချစ်လို့ လား"

"ဘုံအတွက်ပါ"

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ မေမေ ... အိမ်ထောင်ရေး မပြိုကွဲစေချင်တာ ဘုံအတွက်လား ... မလိုပါဘူး၊ မေမေ့ဘဝပဲ ကြည့်ပါ။ အနှိမ်ခံဘဝနဲ့ နေတော့မှာ လား"

"အင်း ..."

"မေမေ"

"တော်ပြီ ... အရေးကြီးတာက သမီးကြိုးစားဖို့ ပဲ၊ မေမေ ရပ်တည်နေနိုင်တာ ဘုံရှိနေလို့ ..."

"ဘုံကို မငဲ့ပါနဲ့ ... မေမေလွတ်မြောက်စေဖို့ ဘုံဆန္ဒပဲ၊ ဘုံနဲ့ မေမေ ထွက်ပြေးကြမယ်"

"အမလေး ဘုံရယ် ... မကြံကောင်း မစည်ရာ မေမေ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ... တရားရှိပါတယ်"

ဘုံကြောင့် ... ဘုံဘဝလေး မတင့်မတယ် မဖြစ်စေချင်ဘူးတဲ့ ။ အခုရော ... မေမေ ဘယ်များ ရောက်နေတာလဲ။

"ဖေဖေနဲ့ ဘုံ ဘယ်လိုနေရမလဲ ... ဘုံမိထွေးက ရတုတဲ့ ၊ ဖြစ်သင့်လို့ လား ... မေမေရော သိရဲ့ လား"

ဘုံ ငိုပစ်သည် ။ ထွက်သွားလို၏။ ဖေဖေက သမီးထွက်သွားရင် အမွေပြတ်တဲ့ ။ ဘုံ ဘာအမွေမှ မလိုချင်ပါဘူး။ ဖေဖေ ချမ်းသာလာတာ

မေမေရခဲ့တဲ့ အမွေတွေကြောင့် ပဲ ဖြစ်သည် ။ သူတစ်ပါးလက်ထဲတော့
အပါမခံနိုင်ပါဘူး။

ဖေဖေအမွေကို ဘုံအရယူမယ်။ မေမေ့ကိုရှာမယ်။ ဖေဖေနောက်မိန်း
မကိုတော့ မပေးနိုင်ပါဘူး။ ဘုံသိထားတာကတော့ မေမေက သူဌေးသ
မီးပါ။ ရုပ်ရည်လည်း ချောမောသလို ပညာတတ် ဖေဖေက ငွေကြေးချို့
တဲ့ သူ မိဘတွေက မွေးဖွားလာသူ။ ဖေဖေကမေမေ့ကို လုံးဝမလှန်နိုင်
စေရန် ချိုးနှိမ်ပစ်ထားတာ ဘုံတွေ့မိတိုင်း နာကျင်ရသည် ။

အခန်း(၂)

"ဘုံ တောင်းပန်ပါတယ်ဟာ ... ရတု ချမ်းသာချင်တယ်၊ မလွဲမရှောင် သာပဲ ဦးကို အမိ ဖမ်းပစ်လိုက်မိတယ် ... ရတုအတ္တကြီးသွားပြီလားပဲ"

ရတု မိဘတွေ နယ်မှာ အရမ်းဆင်းရဲ ဒုက္ခရောက်နေကြသည်။ အိမ် ပိုင်ပင်မရှိ။

ကိုကိုကိုလည်း နိုင်ငံခြားမှာ ပညာသင်စရိတ် ထောက်ပံ့ပေးချင်မိ၏။ ကိုကိုက မလိုအပ်ဘူး ဆိုပေမယ့် ရတုထောက်ပံ့ ပေးလိုခဲ့သည်။

ကိုကိုနှင့် ရတုတို့ က အိမ်နီးချင်းတွေ။ ကိုကိုတို့ မိသားစုက ငွေကြေး အတင့်အသင့် ပြည့်စုံခဲ့ပေမယ့် ကိုကို နိုင်ငံခြားသို့ ပညာတော်သင် ထွက်သွားသည့် အချိန်တွင် ပညာတစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် အခက်အခဲ ဖြစ်နေခဲ့ ရေ၏။

ထို့ကြောင့် ပင် ရတုစိတ်တွေ ဖောက်လွဲဖောက်ပြန် သွားရကာ ဘုံအဖေ ဦးမြတ်ဘုံကို ဖြားယောင်း သွေးဆောင်မှုတွေ စတင်လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

"ဘုံရယ် ... နင့်အမေ ကိစ္စကတော့ ဘုံထင်ထားသလို ရတုကြောင့် ပဲ ထင်တယ် ... ဦးကို အပြတ်ကွာရှင်း ခိုင်းမိတယ်"

သူတစ်ပါး ယောက်ျားကို ကြာခိုတာမျိုး မဖြစ်စေချင်၍ အန်တီသော် တာနှင့် ကွာရှင်းစေခဲ့သည်။

"ဦးရယ် ... ရတုလေ ... ဘုံကိုလည်း မျက်နှာပူတယ်၊ ဦးကိုချစ်မိသွားတာလည်း ရတုကိုယ်ရတုတောင် နားမလည်နိုင်တော့ဘူး ... ကံဆိုးခြင်းပဲ ထင်တယ် ..."

"ရတုလေးရယ် ... ကံကောင်းခြင်းပါ၊ ဦးဘဝမှာ လည်း အချစ်ဆိုတာ အခုမှ တွေ့ထိ ခံစားရသလို ဖြစ်နေတယ် ရတု ယုံမလား"

"အင်း အချစ်ဆိုတာကလည်း တစ်မျိုးပဲနော် ... ထူးဆန်းတယ် တကယ် ... ဒါပေမဲ့လေ ဦးက အိမ်ထောင်ရှင် ဖြစ်နေတယ်၊ ရတု စိတ်မလုံဘူး"

"သော်တာကို ဦးမချစ်ဘူး၊ မလွဲသာ မရှောင်သာလို့ လက်ထပ်ခဲ့ရတာပါ ... သော်တာကို အေးစက်စက် မတုန်မလှုပ် မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဦးမနှစ်သက်ဘူး .. သမီးကို မွေးပြီးကတည်းက ဦးတို့ တစ်ယောက်တစ်ခန်း ခွဲအိပ်ပြီး ကင်းကင်းရှင်းရှင်း နေထိုင်ခဲ့ကြတာ နှစ်တွေကြာပြီ ..."

"ရှင်"

"ဦးက အချစ်ဆိုတာကို ဘယ်တုန်းကမှ မခံစားခဲ့ရဘူး၊ ရတုလေးရယ် ... ဦးဂုဏ်သိက္ခာ အတွက်ပဲ ပေါင်းသင်းနေရတာ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရရင် ဦးနှလုံးသားက ရတုကိုတွေ့မှ အချစ်တွေ ခံစားခဲ့ရတယ် ... ရင်ခုန်လှုပ်ခတ် လာရတယ်၊ ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်နိုင်တော့ဘူး ... ရင်ဆိုင်ချင်တယ်၊ သော်တာနဲ့ ကွာရှင်းဖို့ က အစောကြီးကတည်းက ကိုယ်ကြံစည်လုပ်ဆောင်ဖို့ ကြိုးစားနေခဲ့တာပါ"

"ဦးရယ် ... လွတ်လွတ်ကင်းကင်းဖြစ်အောင် အရင်ဆုံး ဦးမိန်းမနဲ့ ကွာပစ်ပေးပါ ... ဒါမှ ရတု စိတ်လုံလုံနဲ့ ဦးအနားမှာ နေပေးနိုင်မယ်လေ ..."

"အိုကေ ... ဦး စီစဉ်မယ်"

ဘုံဖေဖေ အကျင့်စရိုက်ကိုလည်း ရတု မနှစ်သက်မိ။ မိန်းမတွေနှင့် ရှုပ်ထွေးပွေလီ နေသူဖြစ်သည် ။ ရတုတောင် ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ခဲ့လို့ ပါ ။ မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ ဘုံရေ ... နင့်အဖေက ရတုမဟုတ်ရင်လည်း တခြားမိန်းမတွေကို ခြေတော်တင်နေခဲ့တာပဲ။ ရတုက အမိအရ ဖမ်းချုပ်ထားလိုက်တာပါဟယ်။

"ရတုချစ်တာက ကိုကိုပါ ... နင်လည်း သိတာပဲ၊ ငါနဲ့ ကိုကို ငယ်ငယ် လေးကတည်းက အတူတူဆော့ကစား ကြီးပြင်းလာခဲ့ကြတယ်၊ ရတုအမေက ကိုကိုတို့ အိမ်မှာ အဝတ်လျှော် သန့်ရှင်းရေး အလုပ်သမားလေ"

ရတု ပညာရေးကိုတောင် ကိုကိုမေမေက အထောက်အပံ့ ပေးခဲ့ရသေးသည် ။

"ကိုကိုက ရတုထက် နှစ်နှစ်ကြီးတယ် ... ချောမောခန့်ညားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ"

ရတုနှင့် တရင်းတနှီး နေထိုင်ပတ်သက်ခဲ့ဖူးသော ကိုကိုမောင်က ရတုကိုတော့ ညီမလေး တစ်ယောက်ထက် မပိုခဲ့။

"ကိုကို"

"ပြော"

"ကိုကိုဘဝမှာ အချစ်ဆုံးချစ်သူ မိန်းကလေးဆိုတာ မရှိခဲ့ဖူးဘူးလားဟင်"

"ငွေရတု ... ဒီကောင်မလေး ဘာတွေလာမေးနေတာလဲ၊ မိန်းကလေးတွေကို လုံးဝစိတ်မဝင် စားနိုင်သေးဘူး ... ကိုကိုပညာရေးအတွက် အရေးကြီးတယ်လေ ... ရတုလည်း ယောက်ျားတွေကို စိတ်မဝင်စားနဲ့ ပ

ညာရေးပဲ ဦးစားပေးနော် ..."

"ဟုတ်"

ကိုကိုက တကယ်ပဲ။ ပညာရေးကလွဲပြီး တခြားကိစ္စတွေ စိတ်မဝင်စားခဲ့။ ရတုကတော့ အရွယ်ရောက်ပြီ ဆိုကတည်းက ကိုကိုကို ချစ်မိနေမိသည်။ ။

"ကိုကိုက ချောလိုက်တာ ... ခန့်ညားလိုက်တာ၊ ရတုအရမ်းချစ်တယ် မြတ်နိုးတယ် ... သံယောဇဉ် အရမ်းတွယ်တာရပါတယ်"

ရတုက ဆင်းရဲတယ်။ ကိုကိုမိဘတွေက ထောက်ပံ့ပေးရတယ်။ ကိုကိုဖြစ်စေချင်တဲ့ ပညာတတ် တစ်ယောက်ဖြစ်စေရန် ရတုကြိုးစားဖြစ်နေတယ်။ ကိုကိုအထင်ကြီးမှုတွေကို ရတုအလိုလား အတောင်းတဆုံး ပါပဲလေ။

"ကိုကို"

"ဟင်"

"နိုင်ငံခြားမှာ ကျောင်းသွားတက်ရမယ်၊ ကိုကိုကို ရတု အရမ်းအားကျတာပဲ ... ရတုကတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ပိုက်ဆံမှ မရှိတာဘဲ"

"အားမလျှော့နဲ့ လေ ရတု ... ကြိုးစားပါ၊ ကိုကိုရှိပါတယ်၊ ကူညီမယ် ... ကြိုးစား ..."

ကိုကို နိုင်ငံခြားရောက်ပြီး မကြာခင်မှာ ပင် ကိုကိုမိဘနှစ်ပါးလုံး သေဆုံးသွားရတဲ့ အပြင် ကိုကိုဖေဖေ လုပ်ငန်းရှုံးလို့ အကြွေးတွေတင်ပြီး စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတွေ ပြုလဲခဲ့ရသည်။ ။ ကိုကိုပြန်လာခဲ့၏။ ရတု ဘာမှ မကူညီနိုင်။

"ကိုကို ပြန်သွားမယ် ... ဟိုမှာ ပဲ အလုပ်လုပ်ပြီး ဘဝကိုတည်ဆောက်မယ်၊ ကိုကိုအတွက် စိတ်မကောင်း မဖြစ်ပါနဲ့ ရတုရာ ... ယောက်ျားပါ"

ကိုကို ပြန်သွားခဲ့သည် ။ နိုင်ငံခြားမှာ အခက်အခဲတွေနှင့် ရင်ဆိုင်ရုန်းကန် နေရကြောင်း သတင်းတွေကြားရ၏။ ရတု ဘယ်လို ထောက်ပံ့ ကူညီနိုင်မလဲလို့ ပေါ့။ အိမ်မပိုင်တဲ့ မိသားစုကိုလည်း အိမ်ပိုင် နှင့် ထားချင်ခဲ့သည် ။

"ဘုံ ... ရှင့်ကို ကျေးဇူးကန်းတာတော့ မဟုတ်ပါဘူးဟာ၊ ဒါပေမဲ့လေ ဘုံဖေဖေကလည်း ထိကပါး ရိကပါးလေ ... ရတု သဘောတူလက်ခံ လို က်မိတယ်"

ဘုံကတော့ ရတုနှင့် တက္ကသိုလ်မှာ အတူတူတက်ရင်း ခင်မင်ခဲ့ကြသည် ။ ဘုံက သူဌေးသမီး ကိုယ်ပိုင်ကားနှင့် ကျောင်းကိုတက်ခဲ့၏။ ဘုံကို အားကျလိုက်တာ။ ရတုသာ ဘုံလိုဆိုရင် ကိုကိုစိတ်ဝင်စားမှာ ပဲ။ အခက်အခဲတွေ ဖြစ်နေတဲ့ ကိုကိုကို ကူညီနိုင်မှာ ပဲ။ ရတုသူဌေးဖြစ်ချင်နေတာ ဘုံကမသိရှိခဲ့။ ထောက်ခံချက်နှင့် သူမဖေဖေအနားမှာ အလုပ်ဝင်စေသည် ။

"တကယ်ပါဘုံ ... အရင်က ရတု ရိုးသားခဲ့ပါတယ်၊ ကိုကိုကို ချစ်မိသွားလို့ ရတု သူဌေးဖြစ်ချင်ခဲ့တာ၊ မိဘတွေကိုလည်း အဆင့်မြင့် ပေးချင်ခဲ့တာပါ"

ဘုံဖေဖေနှင့် ငြိစွန်းပြီး ရတုမိဘတွေ အိမ်ပိုင်ဖြစ်သွားကြရသည် ။ ကိုကိုဆီ ရတု ငွေပို့ပေးနိုင်၏။ ကိုကိုကတော့ လက်မခံပေ။ ရတု အတင်းပေးတော့ လက်ခံလိုက်သည် ။

"လောလောဆယ်တော့ ကိုကိုမှာ ငွေအရမ်းလိုနေတယ် ရတု ...

အကြွေးမှတ်ထားနော် ... ဘယ်ကငွေတွေလဲ"

"ကျွန်မ ထီပေါက်တာလေ"

"ဟုတ်လို့ လား မရိုးမသားရတဲ့ ငွေတွေတော့ ကိုကို့ဆီ မပို့နဲ့ နော် အရမ်းစိတ်ဆိုးမှာ ..."

"ကိုကိုကို လိမ်စရာလား ... လုံးဝ ဖြူစင်တယ်"

ကိုကိုကိုတော့ ထီပေါက်သလိုလို ဘာလိုလိုပြောခဲ့သည်။ မိဘတွေကလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ။ ရတုနှင့် ဦးတို့ က တရားဝင်မှ လက်မထပ်ရသေးတာ။ အခုမှ ညှိနှိုင်းတုန်း အဆင့်။ ဘုံမေမေနှင့် ကွာရှင်းခဲ့တာ လူမသိသူမသိ ဖြစ်နေသေးသည်။

"ဘုံသူငယ်ချင်းဆိုတဲ့ အရှိန်နဲ့ ရတုနေခဲ့တာ၊ ဦးနဲ့ ကတော့ တိတ်တိတ်ပုန်းဘဝလေ"

ရတု ရယ်ပစ်မိသည်။ စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေကတော့ အပြည့်ပဲ။ ရတု မိဘတွေကိုပင် ကားဝယ်ပေးလိုက်သည်။

"သမီး ပိုက်ဆံတွေက ဘယ်လိုရတာလဲ ... အဖေတို့ က မဖြူစင်တဲ့ ငွေတွေကို မယူချင်ဘူးနော်"

ရတုမိဘတွေ ရိုးသားဖြူစင် ကြတယ်ဆိုတာ ဘုံသိနေသည်။ ဘုံနဲ့ ရတုတို့ က အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းတွေလေ။

"ရတု နင့်မိဘတွေက တကယ်ရိုးသားကြတယ် ... စိတ်သဘောလည်း ပြည့်ဝကြတယ်"

ဘုံ မကြာခဏ ထုတ်ဖော်ပြောတတ်သည်။ ကိုကိုအကြောင်းလည်း ဘုံ နည်းနည်းပါးပါး သိ၏။ ရတု ကြိတ်ပိုးနေတာလည်း ရင်ဖွင့်ပြတတ်

လို့ ဘုံက မသိချင်မှ အဆုံး။

"ကိုကိုကလေး အရမ်းခန့်တယ်၊ ချောလည်း ချောတယ် ဘုံ၊ ကိုကိုက လေး ပညာရေးကလွဲပြီး ဘာကိုမှ စိတ်မဝင်စားဘူးဟ၊ ရတုကိုလည်း သူ့ ညီမလေးလိုပဲ သဘောထားနေတယ် ... ရတုဘက်ကသာ ကြိတ်ပိုးနေ တာပါ"

ကိုကိုအကြောင်းပြောလျှင် အမြဲတမ်း ကြေကွဲနာကျင် မျက်ရည်ဝဲရ တဲ့ ရတုကို ဘုံက အားပေးနှစ်သိမ့် နေရသည် ။

"ရတုရယ် ... ရှင်သာ ပညာတတ်ကြီးဖြစ်ရင် ကိုကိုမောင်ဆိုတဲ့ လူ က နင့်ကိုပဲရွေးချယ်မှာ လေ ... ဘာများ အားငယ်စရာ လိုလို့ လဲ"

ဘုံကို လုံးဝ ကိုကိုဓာတ်ပုံမပြခဲ့။ လူချင်းတွေ့မှ အံ့အားသင့်စေချင်၍ ဖြစ်သည် ။

"ကိုကိုမောင့်ဓာတ်ပုံပြဟာ ... နင်က အရမ်းချီးမွမ်းခန်း ဖွင့်နေလို့ ပါ "

"ဆောရီး ... လူချင်းပဲ မိတ်ဆက်ပေးမယ်၊ အံ့ဩသွားစေရမယ် ..."

ဘုံက ဘုံမေတ္တာဆိုတဲ့ နာမည်နှင့် လိုက်ဖက်အောင် မေတ္တာစေတနာ ကြီးမားသူဖြစ်သည် ။ ကျောင်းနေစဉ် ကာလတစ်လျှောက် ရတုအား ကူ ညီထောက်ပံ့ ပေးခဲ့၏။ ရတု ကျေးဇူးကန်းမိပြီလား မသိတော့။ မတတ် နိုင်ဘူး ဘုံရေ ... လိုအပ်နေလို့ ပါ ရတု တောင်းပန်နေမိသည် ။

"ရတုလေး ..."

"ရှင်"

"ဘာတွေစဉ်းစား နေတာလဲကွာ ... တစ်ယောက်ထဲ ဝိုင်တွေနေတ

ယ်၊ မျက်နှာလေးလည်း ညှိုးနေတယ်"

ဦးမြတ်ဘုံက ရတုအနား ရောက် လာပြီး ရတုခန္ဓာကိုယ်လေးအား ထွေးပွေ့ယူသည်။ ။ ပြီးတော့ အနမ်းမိုးတွေ ချွေ၏။ ရတု ရယ်မောပစ်လိုက်ရပေမယ့် ရင်တွေနာကျင် စူးရှလွန်းရသည်။ ။

"ကိုကိုရယ် ... ရတုကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့ နော်၊ အထင်လည်း သေးမသွားပါနဲ့ ... ကိုကိုသာ ပညာရေး ဆုံးခန်းတိုင်ပြီး လုပ်ငန်းခွင် ဝင်တော့မယ်ဆိုရင် ရတုလေ ဒီအဘိုးကြီး ရင်ခွင်ထဲကနေ ရုန်းထွက်ခဲ့ပြီး ကိုကို့ဆီ အပြေးလာခဲ့မှာ ပါနော်"

ရတုရဲ့ အကြီးမားဆုံး ဆန္ဒတွေက ကိုကိုနှင့် ရွှေလက်တွဲ ချစ်ပွဲဝင်ဖို့ ပင်။ ဦးမြတ်ဘုံကတော့ လှေကားထစ်လား၊ ခုတုံးလား။ ဦးမြတ်ဘုံလို အဘိုးကြီး တစ်ယောက်ကို ရတု လုံးဝမချစ်မနှစ်သက်မိ။ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံခြင်းဖြစ်သည်။ ။

"ရတုလေး"

"ရှင်"

"ရတုလေး မိဘတွေနဲ့ တွေ့ဖို့ အစ်ကိုကြီး စီစဉ်ချင်တယ်"

"ခဏလေး သည်းခံ စောင့်ပေးပါဦးနော် ... ဖေဖေနဲ့ မေမေက အရှက်အကြောက် ကြီးကြတယ် ... ပြီးတော့ ဘုံကိုလည်း ငဲ့ရဦးမယ်လေ ... ဦးတို့ ကွာရှင်း ထားရတာလည်း မကြာသေးဘူး မဟုတ်လား ... ဘာတွေစိုးရိမ်ပူပန်နေရတာလဲ ... ရတုက ဦးရင်ခွင်ထဲမှာ လေ"

"ရတု"

"ဟင်"

"အစ်ကိုကြီးလို့ ခေါ်ပါလားကွာ"

"ရှက်နေတယ် ... နှုတ်မရဲသေးပါဘူး၊ ဘုံရှိသေးတယ်လေ"

"တဖြည်းဖြည်း နေသားကျသွားမှာ ပါ ရတုလေးရယ် ... အစ်ကိုကြီး တောင် ဂရုမစိုက်တာ၊ လူ့ဘဝက တိုတိုလေးကွ ... ကိုယ့်စိတ်ပျော်ရွှင်ဖို့ ပဲ လိုအပ်တယ်၊ အစ်ကိုကြီးလေ ရတုလေးနဲ့ တွေ့မှ အချစ်ဆိုတာ ခံစား လာခဲ့ရတာပါ"

"အစ်ကိုကြီး"

"ပြော"

"ဒေါ်သော်တာမြနဲ့ ဘယ်လိုတွေ့ဆုံပြီး လက်ထပ်ခဲ့တာလဲဟင်"

"လုံးဝသေချာတာက အချစ် မပါဘူး"

"တကယ် ..."

သူက သူမခန္ဓာကိုယ်လေးအား အတင်းအကျပ် ပွေ့ဖက်သည် ။ စိတ် ပျက်လိုက်တာ ... သူမက ရုန်းထွက်ပစ်ချင်နေ၏။ ဦးမြတ်ဘုံရဲ့ အနမ်း က မွန်းကျပ်နာကျင်လျက်။ လူကြီးတွေက ပေးစားကြတာတဲ့ ။ ဒါပဲပြော ပြီး အချစ်ရေယာဉ်ကျောမျောဖို့ ကြံစည်ကြိုးစား အားထုတ်နေသည် ။

"အတိတ်အကြောင်းတွေ ဘာမှ မမေးနဲ့ တော့ ရတုလေးရယ်၊ အချစ် အကြောင်းတွေပဲ ပြောကြမယ်၊ ချစ်ကြမယ် ... အစ်ကိုကြီးက ရတုလေး ကို အတည်တရားဝင် လက်ထပ်မှာ "

"ဒါကြောင့် ပဲ ရတုကလေ အစ်ကိုကြီးကို ချစ်ရတာ၊ နိုင်ငံခြားမှာ ရ တုအစ်ကို တစ်ယောက်ရှိတယ် ... ပညာသင်နေတာလေ၊ ကိုကိုက အရမ်း ကြိုးစားနေတာပါ ... ရတု ငွေပို့ပေးရဦးမယ် အစ်ကိုကြီး ..."

"ပို့လေ ... ရတု ကြိုက်သလောက်သုံးပါ။ အစ်ကိုကြီး ရင်ခွင်ထဲမှာ ရတုလေးရှိနေဖို့ ပဲ လိုအပ်တယ်"

"ရတုလည်း လေ အစ်ကိုကြီးကို အရမ်းချစ်ပါတယ်။ အားလည်း ကိုးပါတယ်နော် ... ရတု မိဘတွေကိုတော့ ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြောပြပါ့မယ် အချိန်တော့ပေးပါ ..."

"ရတုလေးရယ် ... မင်းလေး အစ်ကိုကြီး ရင်ခွင်ထဲကနေ ပျောက်သွားမှာ အရမ်းစိုးရိမ် ထိတ်လန့် နေရတယ်ကွာ ... အရမ်းချစ်မိနေပြီ။ အစ်ကိုကြီးကတော့ ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်ချင်တော့ဘူး၊ အမြန်ဆုံး လူသိထင်ရှား လက်ထပ်ပြီး အစ်ကိုကြီးရဲ့ ပွဲတက်မယား ချောချောလေးကို ပွဲထုတ်ချင်နေပြီကွာ"

ရှင်ကြီးရဲ့ ပွဲတက်မယားအဖြစ်က ဘာတွေများ ဂုဏ်သိက္ခာတက်ရမလဲ။ သူများ တွေ ကဲ့ရဲ့ ရှုချ အတင်းပြောခံရမှာ လေ။ ကျွန်မချစ်တာက ကိုကိုပဲ။ နိုင်ငံခြားပြန် ပညာတတ် ခန့်ညားချောမောတဲ့

ယောက်ျား တစ်ယောက်ရဲ့ ဇနီးအဖြစ် ငွေရတုက ပွဲတက်မှာ ပါ။ အချစ်မပါသော ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် အတူတူ နေထိုင်ရတာကလည်း ဆင်းရဲကြီးစွာ ဖြစ်နေရသည် ။
